

LA LLIÇÓ DEL PATI

Vet aquí una vegada en una població no massa lluny d'aquí, un nen anava cap a l'escola carregat amb la motxilla de llibres.

--El Gran Circ ja ha arribat! Hi veureu actuacions sorprenents: els pallassos incansables, acròbates, mags, l'estruç que s'asseu a la falda dels senyors de primera fila... --anunciava amb veu aguda la furgoneta vermella i verda del circ.

"Com m'agradaria anar-hi" va pensar l'Issu, "però no podrà ser, la mare treballa de tardes i he d'ajudar al pare a l'hort". No s'hi va entretenir gaire més en aquella propaganda del circ. La tutora li havia encarregat presentar un treball. I el que quedava del camí des dels afores on vivia fins a l'edifici immens i groc de l'escola el va passar preparant què hauria de dir.

A tots els nens els agrada fer aquest tipus de treball i ell estava content perquè podia explicar alguna cosa als seus companys. Per tant no es va adonar que la meitat de la classe s'estranyava dels gestos i dels moviments que feia al centre de l'aula, ni que l'altra meitat reien dissimuladament davant les explicacions increïbles que els hi feia.

Després de classe tornava content cap a casa. Li semblava que havia repetit exactament totes les instruccions que li havia donat el pare. El pare sempre li explicava històries de l'avi i contes de la tribu, i la dansa per a espantar lleons era la que més li agradava tot i que l'Issu no n'havia vist mai de lleons, ell. Havia arribat a aquesta vila quan tenia dos anys.

Aquella tarda no podria anar a escola, la mare li havia deixat preparat el cuscús i s'havia de quedar amb els seus dos germanets.

L' Abu era el lleó més vell del circ. Com cada dia, després de dinar feia la migdiada, però aquella tarda el cuidador no va deixar la porta de la gàbia ben tancada. Sense gaire alegria l'Abu va empènyer la porta i va escapar-se de la gàbia protectora del circ.

Tot xino-xano procurant amagar-se en els matolls i arbustos que hi havia a prop de la carretera va arribar fins el pati de l'escola. En el pati els companys de l'Issu feien educació física. L'Abu va treure el cap per la porta per veure què feien els nens. Primer uns i després els altres es van quedar de pedra, no podien creure què estaven veient al costat de la porta. Per ells semblava com si el temps no passés. Aquell gat gros, 10, 20, 30 vegades més gros que un gat dels de la vila, també semblava de pedra, sinó que se li notava la respiració mentre els mirava fixament. La tutora va demanar als nens que recordessin les passes que havia explicat l'Issu a classe aquell matí.

I llavors va passar: el lleó potser tip pel dinar que li havien servit feia només una hora o potser recordant una dansa que havia vist molts anys enrere quan vivia tranquil·lament a la sabana, va girar cua i va tornar al circ.

L'endemà els nens van agrair a l'Issu les explicacions de la dansa del lleó que havia donat el dia abans.

I la tutora va recordar que de tothom hi ha coses per aprendre.